

РЕШЕНИЕ

№ 19905

гр. София, 03.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НОРА ВЛ. МАРИНОВА

при участието на секретаря В.

като разгледа докладваното от НОРА ВЛ. МАРИНОВА Гражданско дело №
20211110150998 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на част II, дял I, чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба на ищеца ЗД „Б., с която е предявен срещу ответника Д. И. К. осъдителен иск за заплащане на сумата от 225,61 лв., представляваща регресно вземане за изплатено от ищеца застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“ за вредите по л.а. „О.“, с рег. № ., причинени вследствие на ПТП от 15.02.2019г., за което вина носи ответникът, който е причинил ПТП при управление на л.а. „О.“ с рег. № ., след което е напуснал мястото на ПТП без да уведоми органите на МВР.

Ищецът ЗД „Б. твърди, че на 15.02.2019 г. в гр. Д. на паркинга на магазин „К.“ е реализирано ПТП с участието на лек автомобил марка „О.“, с ДК № ., собственост на А. и управляван от Д. И. К., и лек автомобил марка „О.“, с ДК № ., собственост на А. А. М.. Посочва, че според представения протокол за ПТП № ., съставен от органите на КАТ на 22.02.2019 г., причините за произшествието се дължат на противоправно поведение на водача Д. И. К., който при маневра с лек автомобил марка „О.“, с ДК № ., ударил паркирания лек автомобил „О.“, с ДК № ., след което напуснал мястото на ПТП. Твърди, че в дружеството е образувана щета по застраховка „Гражданска отговорност“ на МПС с № 191007157 от собственика на увредения автомобил марка „О.“ с ДК № . – А... Сочи, че щетите на увредения автомобил са били на стойност 200,61 лв., които били заплатени на 11.04.2019 г. от ищеца на собственика на увредения автомобил. Посочва, че лек автомобил марка „О.“ с ДК № . е бил застрахован със застраховка „Гражданска отговорност“ в ЗД „Б. със застрахователна полица № ., със срок на действие от 20.09.2018 г. до

19.09.2019 г. Ищецът твърди, че има право да получи платеното застрахователно обезщетение от напусналия мястото на произшествието Д. И. К.. Сочи, че с писмо са уведомили ответника да заплати претендираната сума, но към момента на подаване на исковата молба плащане на сумата не е настъпило. Претендира ответникът да бъде осъден да заплати регресното вземане, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба и разноските за производството.

В срока по чл. 131 ГПК не е депозиран отговор от ответник. Назначеният особен представил оспорва иска в съдебно заседание.

Софийски районен съд като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намира следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ.

Основателността на предявения иск следва от установяване на следните правнорелевантни факти: наличието на валиден към датата на ПТП-то договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, плащане на застрахователно обезщетение на собственика на увреденото превозно средство и неговия размер, управление на МПС от ответника, който е станал причина за настъпване на ПТП и е напуснал мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, твърденият механизъм на настъпване на произшествието, при който са причинени вреди на лек автомобил марка „О.“, чиято възстановителна стойност възлиза на претендираната сума.

В тежест на ответника е да обори законоустановената презумпция за вина, както и наличието на други обстоятелства, които изключват отговорността му за плащане на застрахователя по задължително застраховане.

Установява се от представените писмени доказателства – застрахователна полица № . от 20.09.2018г. и справка от информационната система на Гаранционен фонд, че гражданската отговорност на собственика и водачите на л.а. „О.“ с рег. № . е била застрахована при ищеца за периода от 20.09.2018г. до 19.09.2019г.

Установява се, че с уведомление за щета по застраховка „Гражданска отговорност“ от 22.02.2019г., подадена от собственика на л.а. „О.“, с рег. № . А. А. М. до ищеца-застраховател, е заявено настъпване на застрахователно събитие – ПТП, настъпило по вина на водача на л.а. „О.“ с рег. № . при следните обстоятелства: на 15.02.2019г., в 20.30ч., л.а. „О.“, с рег. № . бил паркиран в гр. Д., на паркинг на магазин „К.“ и когато собственикът на автомобила излязъл от магазина, видял че автомобилът е ударен, като били счупени заден десен стоп, задна броня и заден десен калник. За ПТП бил съставен протокол за ПТП № . от 22.02.2019г., също представен като доказателство по делото, в който е описан следният механизъм на ПТП: водач на МПС „О.“ с рег. № ., управляван от ответника Д. И. К., при маневра удря МПС „О.“, с рег. № ., паркиран на паркинга на „К.“ – гр. Д. и напуска мястото на ПТП без да уведоми органите на МВР. В резултат на ПТП са причинени щети по заден десен стоп, задна броня вдясно и заден десен калник на л.а. „О.“, с рег. № .. Протоколът е подписан от двамата водачи на МПС и подписът на ответника не е оспорен в производството.

Установява се от представените от ищеца писмени доказателства, че във връзка с процесното уведомление при него е образувана щета с № *****, извършен е опис и калкулация, и определено застрахователно обезщетение в размер на 200,61 лв., което е платено по банкова сметка на собственика на увредения автомобил „О.“, с рег. № . А. А. М. на 11.04.2019г. По щетата са направени обичайни разноски в размер на 25 лв.

По делото са приети като доказателство заверени преписи от административнонаказателна преписка, образувана във връзка с ПТП от 15.02.2019г., от които се установява, че във връзка с процесното ПТП на ответника Д. И. К. е съставен . от 22.02.2019г. за това, че на 15.02.2019г., около 20.30ч., в гр. Д., на паркинга на магазин „К.“, управлявайки л.а. „О.“, с рег. № ., предприема маневра да излезе от реда на паркирани МПС и блъска паркирания от дясната му страна л.а. „О.“, с рег. № ., допуска ПТП с материални щети, след което напуска мястото без да уведоми органите на МВР – нарушение по чл. 25, ал. 1, чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП. Във връзка с АУАН е издадено Наказателно постановление № . от 12.03.2019г. от Началника на ОДМВР – гр. Д., С-р „Пътна полиция“ Д., с което на виновния водач е наложено административно наказание глоба в размер на общо 300 лв. и лишаване от право на управление МПС за срок от 3 месеца. Наказателното постановление е връчено лично на ответника, не е обжалвано и е влязло в сила, а определената глоба е платена от последния на 19.04.2019г., видно от представената вноска бележка.

По делото са събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетелите Б. Г. Б. и А. А. М.. От показанията на свидетеля Б., отбелязан като съставител на процесния протокол за ПТП от 22.02.2019г., се установява, че същият е изписал саморъчния текст и се е подписал под протокола за ПТП, но няма спомен за въпросното ПТП. След предявяване на

протокола заявява, че щом е маркирал, че е посетил мястото на ПТП, е посетил същото, но протоколът за ПТП е съставен една седмица след произшествието, защото някоя от страните не е била установена и не е имала възможност да дойде. След установяване на водачите, участвали в ПТП, същите са били извикани в сектор „Пътна полиция“, за да бъде попълнен протоколът за ПТП. Заявява, че не може да каже дали и двамата водачи са се явили при съставяне на протокола за ПТП, но счита, че и двамата водачи са запознати със съдържанието му, защото има подписи от тях. От показанията на свидетеля М. се установява, че същата помни за инцидент, настъпил на паркинга на магазин „К.“ в гр. Д.. Посочва, че автомобилът „Опел“ е на нейно име и при настъпване на инцидента бил паркиран на въпросния паркинг, а свидетелката била в магазина, заедно със съпруга си. Когато излезли, видели, че всичко е счупено по колата. Някакъв човек бил видял случая и написал номера на колата на този, който ги ударил, като бележката била оставена на чистачките на тяхната кола. Извикали полиция, която дошла и снимали всичко. Щетите по автомобила били надраскана броня, счупени стопове, габарити и калник.

По делото е изслушано заключение на съдебно-счетоводна експертиза, от което се установява, че към датата на ПТП са били платени всички падежирали вноски от застрахователната премия по застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност“, обективиран в застрахователна полица № . от 20.09.2018г., както и че с преводно нареждане от 11.04.2019г. на А. А. М. е платена сумата от 200,61 лв. с основание за плащане „*****“, .“, което плащане е редовно осчетоводено в счетоводството на ищеца.

Назначена е по делото и съдебно-автотехническа експертиза, заключението на вещото лице по което е прието без възражения от страните, и което посочва при използване на специалните си знания, че от представения механизъм, сравнението на щетите в описа на застрахователя и отразените в протокола за ПТП видими увреждания, се налага изводът, че причинените на л.а. „О.“, с рег. № . щети по десен стоп, задна броня и заден десен калник се намират в пряка причинно-следствена връзка с ПТП от 15.02.2019г., настъпило в гр. Д., като стойността необходима за възстановяване на увредения автомобил по средни пазарни цени към датата на ПТП се равнява на сумата от 367,24 лв. Обичайните разноски по щетата са в размер на 15 лв. Въз основа на приетите по делото писмени доказателства (Протокол за ПТП и Наказателно постановление, обсъдени по-горе) вещото лице счита, че доколкото л.а. „О.“, с рег. № . е бил паркиран към момента на произшествието, ПТП е настъпило поради поведението на водача, управлявал л.а. „О.“, с рег. № ..

При така събраните доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира, че са доказани всички елементи от фактическия състав на предявения иск по чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ. Установи се сключване на застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на водачите на л.а. „О.“, с рег. № . с ищеца по застрахователна полица № . от 20.09.2018г., както и влизане в сила на застрахователния договор с плащане на първата вноска от застрахователната премия, както и че същият е бил действащ към датата на настъпване на произшествието. Установи се и че в срока на действие на застрахователния договор от 20.09.2018г. до 19.09.2019г., е настъпило ПТП на 15.02.2019г. в гр. Д., на паркинга на магазин „К.“ по вина на ответника, управлявал л.а. „О.“, с рег. № ., който се явява застрахован при ищеца водач. Че именно поведението на ответника, който при движение удря паркирания л.а. „О.“, с рег. № ., е причина за ПТП, се установява, от една страна, от представените писмени доказателства, сред които протокол за ПТП, подписан от водачите на участвалите в ПТП водачи, чиито подпис не е оспорен в производството, както и от приложените към административно-наказателната преписка, образувано във връзка със случая, документи, с които на ответника е наложено административно наказание за процесното ПТП, което не е обжалвано, напротив признато е от водача чрез заплащане на определеното наказание – глоба, а, от друга страна, се потвърждава недвусмислено от заключението на съдебно-автотехническата експертиза и разпита на допуснатите по делото свидетели. Установи се, че във връзка с ПТП са причинени щети на л.а. „О.“, с рег. № . по десен стоп, задна броня и заден десен калник, които се намират в пряка причинно-следствена връзка с ПТП, както и че при ищеца е заведена щета и е определено и изплатено на собственика на увредения автомобил застрахователно обезщетение в размер на 200,61 лв.

Регресното вземане на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“

срещу делинквента възниква само при наличие на изрично предвидените в разпоредбата на чл. 500 КЗ предпоставки, една от които е тази на чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ – когато виновният водач е напуснал мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, освен в случаите, когато е наложително да му бъде оказана медицинска помощ или по друга неотложна причина; в този случай тежестта на доказване носи виновният водач. Доказателствената тежест за установяване на посочените предпоставки е на ищеца-застраховател, като съдът намира, че в случая е установено по делото, че ответникът е напуснал мястото на ПТП без да уведоми органите на МВР, въпреки че в случая това е било задължително предвид факта, че от ПТП е имало материални щети и между участниците в произшествието не е имало съгласие относно обстоятелствата, свързани с него – чл. 125, т. 7 ЗДвП. Посоченото обстоятелство се установява от разпита на двамата свидетели Б. и М., един от които е съставителят на процесния протокол за ПТП, който посочва, че именно поради неустановяване на един от участниците в ПТП, който е напуснал произшествието, протоколът е съставен една седмица след настъпването му, както и на собственика на увредения автомобил М., който свидетелства, че е намерил автомобила с увреждания без на мястото да присъства друго лице, в частност водача на автомобила, причинил увреждането. Отделно от това съдът намира, че ответникът е признал преди процеса неправомерното си поведение, изразяващо се в напускане на мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, предвид факта, че не е възразил срещу наложеното му административно наказание за нарушение за нарушение на чл. 123, т. 3, б. „в“ ЗДвП (когато при произшествието са причинени само имуществени вреди: ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания) и е платил определената за това нарушение глоба.

По делото не се твърдят, нито установяват факти, които да оправдават напускане на мястото на произшествието, а именно: че е било наложително на водача да бъде оказана медицинска помощ или по друга неотложна причина.

С оглед изложеното и предвид плащане на застрахователно обезщетение на собственика на увредения автомобил за ищеца е възникнало регресно вземане срещу ответника-делинквент, чийто размер се съизмеряване със средната пазарна стойност на ремонта за отстраняване на претърпяната вреда към момента на събитието, тази, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същото качество. Дадената от вещото лице по изслушаната САТЕ стойност за възстановяване на щетите по увредения л.а. „О.“, с рег. № . по средни пазарни цени към датата на ПТП в размер на 367,24 лв. се приема от съда за действителната възстановителна стойност на увреденото имущество. Обичайните разноски за определяне на обезщетението по щетата съгласно заключението се равняват на сумата от 15 лв. Ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в по-нисък размер от действителните вреди от 200,61 лв., което заедно с възприетите обичайните разноски по щетата в размер на 15 лв. формират размера на регресното му вземане от 215,61 лв., до който размер е основателен и следва да се уважи предявеният иск по чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 05.07.2021г. до окончателното изплащане на вземането, като се отхвърли за разликата над сумата от 215,61 лв. до пълния предявен размер от 225,61 лв.

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни, но такива е претендирал и доказал единствено ищецът. Направените от последния претендирани разноски се равняват на сумата от 50 лв. – платена държавна такса и сумата от 360 лв. с ДДС – платено адвокатско възнаграждение, общо разноски в размер на 410 лв. Съразмерно на уважената част от иска на ищеца се дължат на основание чл. 78, ал. 1 ГПК разноски в размер на 391,83 лв., които следва да му бъдат присъдени.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. И. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Д., ж.к. „Б. да заплати на ЗД „Б., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С. на основание чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ сумата от 215,61 лв., представляваща регресно вземане за изплатено от ищеца застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“ за вредите по л.а. „О.“, с рег. № ., причинени вследствие на ПТП от 15.02.2019г., за което вина носи ответникът, който е причинил ПТП при управление на л.а. „О.“ с рег. № ., след което е напуснал мястото на ПТП без да уведоми органите на МВР, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 05.07.2021г. до окончателното изплащане на вземането, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 391,83 лв., представляваща разноси за производството, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над сумата от 215,61 лв. до пълния предявен размер от 225,61 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____